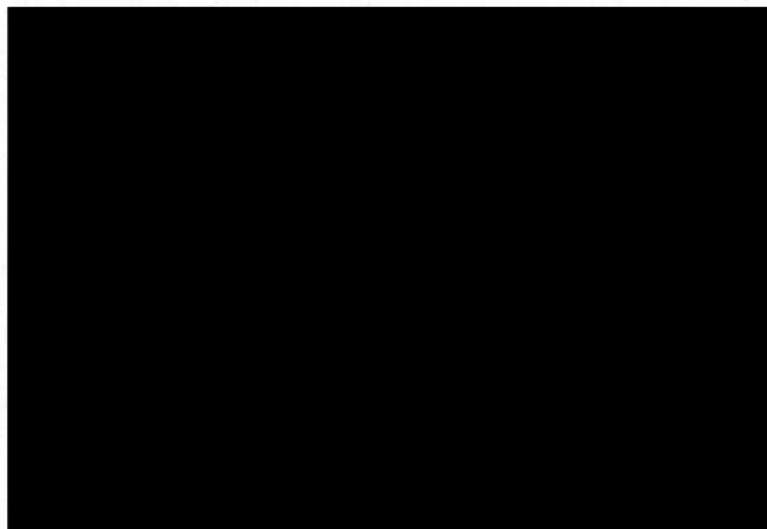

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/3917-4/2021
Érkezett:	2021 DEC 20. e-mail
Példány:	Kezelőiroda: [REDACTED]
Melléklet:	db [REDACTED]

Tisztelt Alkotmánybíróság!
Budapest

Alkotmányjogi panasza

A Fővárosi Ítéletábla, mint másodfokú bíróság
14.Gf.40.227/2019/5/II. sorszám alatt hozott
ítélete és a Kúria Pfv.V.20.467/2020/8. szám alatt
felülvizsgálati eljárásban hozott ítélete ellen.
Elsőfokú ügyszám: 74.G.41.714/2017
Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3917-3/2021

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 27. § alapján, a 2021. november 16-án kelt, 2021 november 24-én átvett hiánypótlási felhívásnak is eleget téve (Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3917-3/2021, dr. Bitskey Botond főtitkár) az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, a hiánypótlással egységes szerkezetben.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (Abtv.) 27. § (1) bekezdés a.) és b.) pontjai alapján, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontjára alapítottnak, szíveskedjék megállapítani a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.467/2020/8. szám alatt felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletének és a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.227/2019/5/II. sorszámú jogerős ítéletének Alaptörvény ellenességét és szíveskedjék e jogerős ítéleteket az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdésének megfelelően megsemmisíteni.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A [REDACTED] dítványozó, felperes 1994. évi alapítása óta ügynöki, tanácsadói és képviselési feladatokat látott el magyar megbízóknak a francia piacon, illetve francia megbízóknak a magyar piacon, egyrészt gépipari berendezések, másrészt különféle termékek eladása területén. A felperes folyamatosan és jelentős mértékben hozzájárult a Magyarországról Franciaországba irányuló mézexport megvalósításához a fennállása óta.

A felperes, a [REDACTED] között 2009. március 25-i dátummal kereskedelmi ügynöki szerződés jött létre a 2000. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: KÜSZ) alapján. A felek, a közöttük létrejött szerződésben megállapodtak abban, hogy a [REDACTED] ermelői mézet szállít a felperes által szerzett francia megrendelők részére és a [REDACTED] ügynöki jutalékot fizet a felperes részére, amelynek mértéke a vevők részére leszállított áru után, a külföldi vevőre számlázott - a bármiféle árengedmény levonása előtti - nettó áruérték 3 %-a, + áfa. (kereskedelmi ügynöki szerződés 6. pont)

A felperes, mint kereskedelmi ügynök a francia piacon megszerzett kereskedelmi ismereteit is felhasználva a [REDACTED] érdekében a tőle elvárható gondossággal és körültekintéssel járt el, valamennyi kereskedelmi feladatot ellátott, a [REDACTED]-re a felperes által átadott rendelkezések elkészítése és leszállítása maradt.

A felperes a peres eljárás alatt igazolta, hogy az együttműködés időtartama alatt, az alperes javára létrehozott üzletek összértéke, 13.041.303,00 € azaz 3.787.099.485,16 Ft. értéket tett ki, amely mintegy 3.400 tonna méz eladásának felelt meg.

A felek 2008. augusztus 29-től dolgoztak együtt, a felperes 2008-2016 között összesen 45 egymástól elkülönült ügyletet közvetített és valósított meg az alperes részére, melyekből 19 ügylet esett a 2008-2011 időszakra, és 26 ügylet megvalósítása esett a per tárgyát képező 2012-2016 közötti időszakra.

A [REDACTED] felperes számára váratlanul, az ügynöki szerződést, a felpereshez intézett, 2016 június 6-án kelt levélében felmondta, a felmondásban indokot a [REDACTED] nem közölt.

A [REDACTED] ződésbe foglaltak ellenére, nem fizetett meg felperes részére 33.833.692 forint + áfa, továbbá 3.562.414 forint + áfa ügynöki jutalékot.

A felperes keresetet terjesztett elő és kérte az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszéket, hogy kötelezze a [REDACTED] 33.833.692 forint + áfa, továbbá az elmaradt szállítások után 3.562.414 forint + áfa ügynöki jutalékot és a szerződés 2016 júniusában történt felmondására tekintettel 10.686.627 forint + áfa kiegyenlítést, tehát összesen 48.082.733 forint + áfa és annak 2016. június 9- től járó, a rPtk. 301. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére.

A felperes keresetében előadta, hogy a szerződésben 3%-os mértékű ügynöki jutalékban állapodtak meg a felek, az ettől való eltéréshez a felek írásbeli megállapodása lett volna szükséges, de a felek között nem történt meg a szerződés írásbeli módosítása, a jutalék tekintetében.

A [REDACTED] a szerződés tartama alatt, a külföldi vevő általi fizetést követően nem tájékoztatta az indítványozó felperest, hogy a külföldi vevő mennyit fizetett részére, az alperes 2009. augusztus 5-től egyetlen esetben sem adta meg részére az elszámoláshoz szükséges tájékoztatást (könyvelésének a jutalékköteles ügyletekre vonatkozó kivonatát), amely a felperesnek járó jutalék kiszámításának alapja lett volna, ezáltal nem teljesítette teljes körű elszámolási kötelezettségét.

Az alperes a vevőknek kiállított számlái megküldését, amely alapján a jutalék járt volna a felperesnek végleg megszüntette. Helyette egy e-mailt küldött, minden indoklás és levezetés nélkül, egyoldalúan megjelölve azt az összeget, amelyet fizetni szándékozott, értésére adva a felperesnek, hogy ha a szándékozott fizetési összeg helyett a szerződésbe foglalt 3%-os jutalék megfizetését kéri, akkor a felek közötti ügynöki szerződést azonnal felmondta volna, szóban annyit mondott a felperesnek „legyen ennyi elég”.

Ha a felperes munkájának legalább részbeni ellenértékéhez akart jutni kénytelen volt a [REDACTED] al e-mailben közölt összegekről számlát kiállítani, de ez a tény önmagában a felperes szerint, még nem jelentette azt, hogy a jutalék mértékének módosításában közösen megállapodtak volna. Az eljárás folyamán e körben több jogesetet is idézett a felperes, amely azt igazolta, hogy a joggyakorlat a számla kiállítását ráutaló magatartással történt beleegyezésnek nem tekinti.

A [REDACTED] peres az ügynöki jogviszony fennállása alatt, 2009 augusztus 5-től, tehát folyamatosan a szerződésbe foglalt 3%-os díjnál alacsonyabb mértékű díjat fizetett meg, ezért a kikötött díjtól való eltérésről szóló közös megegyezés hiányában a szerződés

felmondásakor, a felperes szerint, [REDACTED] tartozása elmaradt jutalék címén, még 33.833.692 forint + áfa volt, amelynek a [REDACTED] nem vitatta.

A felperes a keresetében kiegyenlítést is érvényesített, mivel az önálló kereskedelmi ügynöki szerződésről szóló 2000. évi CXVII. törvény (KÜSZ) 18. §-ában foglaltak alapján, [REDACTED] Kft. számára új ügyfeleket szerzett. A [REDACTED] a felperes közreműködésével jutott be a francia mézpiacra, ahol a [REDACTED] nevű cégekkel alakított ki jövedelmező üzleti kapcsolatot, amely kiegyenlítést az ügyben eljáró bírói fórumok elfogadtak, így annak megítélése jogerőssé vált, hogy a felperes, mint kereskedelmi ügynök vezette be a magyar céget a francia piacra és biztosította számára az éveken át tartó folyamatos megrendeléseket a méz árura, amely azt eredményezte, hogy a [REDACTED] bejutott a francia piacra, megépíthette mézüzemét és elismert mézszállító lett a vevők körében.

Az elsőfokú bíróság, a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma, hosszú bizonyítási eljárást követően a 74.G.41.714/2017/85-II. sorszámú ítéletében kötelezte a [REDACTED]-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek, a kereseti kérelemmel egyezően 48.082.733.- Ft + Áfa összeget, és ennek 2017. június 26-tól a kifizetésig terjedő időre eső, a mindenkori jegybanki alapkamat összegével megegyező mértékű éves kamatát, valamint 1.642.482.-Ft + Áfa felperesi ügyvédi munkadíjat, és további 1.500.000.- Ft felperesi perköltséget.

Az elsőfokú ítélet ellen a [REDACTED] felperes fellebbezett és kérte a felperesi kereset elutasítását.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 14.Gf.40.227/2019/5/II. számú jogerős határozata az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette a fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és elutasította a felperes elmaradt jutalékra vonatkozó kereseti kérelmét, a [REDACTED] marasztalását a kiegyenlítés és az elmaradt szállítások utáni jutalék, azaz 18.096.262 Ft. összegre, és ezen összeg után az elsőfokú ítéletben megállapított időponttól járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatra leszállította, a [REDACTED] perköltségben való marasztalását mellőzte és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a [REDACTED] 582.230 forint elsőfokú perköltséget. Kötelezte a felperest továbbá, hogy fizessen meg a [REDACTED] 0.000 Ft+ áfa ügyvédi munkadíjból és 1.750.000.- Ft fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

A Fővárosi Ítéltábla a felperesnek az elmaradt jutalék a 33.833.692 forint + áfa megfizetése iránti igényét teljes egészében elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla indokolása szerint:

„A szerződés 6. pontjában a felek megállapodtak a felperes 3 %-os díjazásában, azonban azt is rögzítették, hogy attól „kölsönös beleegyezés” esetén eltérhetnek. Ilyen körülmények mellett a díjtól való eltéréshez nem volt szükség írásbeli megállapodásra, hanem kizárólag a szerződés szerinti kölsönös beleegyezést kellett bizonyítani az alperesnek.”

A kölsönös beleegyezést pedig a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság igazolva látta azáltal, hogy az indítványozó, felperes minden esetben az alperes közlésére, hogy mennyit

hajlandó fizetni, a számlát kiállította. A Fővárosi Ítéltábla továbbá megállapította, hogy a felperes jutalék igénye tekintetében jogfenntartó nyilatkozatot a szerződés tartama alatt nem tett.

A felperes álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletében jogszabálysértő ítéletet hozott, amikor a felperes elmaradt jutalék iránti igényét elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla jogerős ítélete ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt a Kúriánál.

A felperesi álláspont szerint a jelen ügyre vonatkozó jogszabályok helyes értelmezésével a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével ellentétben a felperest megilleti a 33.833.692 forint + áfa elmaradt jutalék és ezen összeg után 2017. június 26-tól a kifizetésig járó, a rPtk. 301. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat.

Felülvizsgálati kérelmében a felperes elsődlegesen a Fővárosi Ítéltábla ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Másodlagos kérelme a jogerős ítéletben foglalt marasztaláson túl az alperes további 33.833.692 forint + áfa megfizetésére való marasztalására irányult elmaradt jutalék címén, ennek járulékaival és elsőfokú-, valamint fellebbezési perköltség megfizetésével együtt.

Harmadlagosan, abban az esetben, ha a jogerős ítélet olyan fokú jogszabálysértésben szenvedne, amelynek kiküszöbölésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség, annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

A felperes a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részeként a megsértett jogszabályhelyként a KÜSZ 12. § (1), (2) és (7) bekezdésére, 13. § (1)-(2)-(3) bekezdéseire hivatkozott, továbbá utalt az Ügynöki tv. 2. § (1)-(2) bekezdéseire, 4. §-ára, 7. § (1) bekezdésére, 9. § (1) bekezdésére és a régi Ptk. 207. § (1) bekezdésére hivatkozott.

A felperes álláspontja szerint a KÜSZ 12. § (1) bekezdését nem lehet másképp értelmezni, mint ahogy a szavak nyelvtani értelme szerint érteni kell. Nevezetesen: ha a harmadik fél – a perbeli szerződés esetében a külföldi vevő – teljesítette a fizetést, akkor válik esedékkessé az ügynöki jutalék, aminek a szerződésben rögzített mértékétől, tehát a 3 % ügynöki jutaléktól a felek megállapodása esetén sem lehetett a felperes hátrányára eltérni, figyelemmel arra is, hogy az hosszú bizonyítási eljárás folyamán minden kétséget kizáróan igazolta, hogy a jutalék „módosításához” nem járult hozzá, az nem volt kölcsönös beleegyezés eredménye.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtett álláspontja szerint a számlákat az alperes által közölt összegek tekintetében azért kényszerült kiállítani, mivel ha nem így járt volna el, az alperes azonnal megszüntette volna a szerződést.

A felperes indokolása szerint e tekintetben nem tett mást, mint a régi Ptk. 207. § (1) bekezdésének alkalmazásával értelmezte a felek magatartását és nyilatkozatait az Ügynöki tv. 12. § (1), (2) és (7) bekezdéseinek kógens rendelkezései alapján. Ha valóban mód lett volna arra, hogy a vevő teljesítését követően módosítható legyen a jutalék összege, akkor minden ügynök kiszolgáltató helyzetbe kerülne, mivel a teljesítést követően a megbízónak már nem áll érdekében, hogy az ügynök is megfelelő juttatásban részesüljön.

Hangsúlyozta továbbá a felperes az Ügynöki tv. 4. §-ára hivatkozva, hogy a feleknek a szerződés 6. pontjában tett, kölcsönös beleegyezésre vonatkozó kikötése nem pótolta a jutalék kifejezett módosítására vonatkozó, kölcsönös, írásbeli konszenzust.

Kiemelte a felperes, a felülvizsgálati kérelemben, de az egész eljárásban is, hogy az alperessel fennállt jogviszonyban nem volt más választása, ha legalább a jutaléka egy részéhez hozzá akart jutni, mint az alperes által, egyoldalúan megjelölt összeget kiszámlázni, ugyanis tudta, hogy az alperes szándékával ellentétes magatartása, a szerződés azonnali felmondásával járt volna. A [REDAKTOR] a szerződéses jogviszonyt uraló magatartása, ez a fenyegetése az együttműködésüknek a keresettel érintett teljes időszaka alatt fennállt.

A felperes szerint önmagában abból, hogy nem volt abban a helyzetben, miszerint a szerződésbe foglalt 3 % jutalékról állítsa ki a számláját, az alperes pedig a kiállított számlának megfelelően teljesítette a kifizetést, még nem következik, hogy ráutaló magatartással beleegyezett volna a szerződés módosításába, illetve, hogy az írásba foglalt szerződés tartalmát írásban megváltoztatták volna.

A kifejezett, kölcsönös, a szerződést módosító nyilatkozatot nem pótolja a felek közötti szerződés azon rendelkezése, hogy a kölcsönös beleegyezés esetén eltérhetnek a szerződéstől. A felperes álláspontja az volt, nem mondott le a szerződés szerint őt megillető jutalékról, a perbeli szerződés ráutaló magatartással nem volt módosítható, a jogerős ítéletben a számlázással kapcsolatban írt magatartását pedig nem lehet kiterjesztően szerződésmódosításként értelmezni. E körben több eseti döntésre is hivatkozott.

A felperes az Ügynöki tv. 13. § (1), (2) és (3) bekezdésének sérelmét is megjelölte, kifejtette, az alperes 2009. augusztus 5-től egyetlen esetben sem adta meg részére az elszámoláshoz szükséges tájékoztatást (könyvelésének a jutalékköteles ügyletekre vonatkozó kivonatát), ezáltal nem teljesítette teljes körű elszámolási kötelezettségét sem.

A [REDAKTOR] felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részének hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria szerint a felülvizsgálati eljárásban eldöntendő alapkérdés az volt, hogy az Ügynöki tv. 12. § (1), (2) és (7) bekezdéseinek kapcsolata, azaz jogszabály értelmezés, valamint ehhez képest a felek közötti szerződés 6. pontját illető szerződésertelmezés volt, amely szerződéses pontban a felek 3 % + áfa mértékű jutalékot kötöttek ki azzal, hogy „Az ügynöki jutalék mértékének megváltoztatása kizárólag a megbízó és megbízott kölcsönös beleegyezése esetén lehetséges.”

A Kúria szerint az Ügynöki tv. 2. § (1) bekezdése értelmében a törvény rendelkezéseitől a felek egyező akarattal eltérhetnek, ha a törvény az eltérést nem tiltja. A KÜSZ 4. § kötelező – eltérést nem engedő, azaz kógens – jelleggel a kereskedelmi ügynöki szerződés érvényességéhez annak írásba foglalását írja elő.

A Kúria hivatkozott arra, hogy az Ügynöki tv. szabályozási jellegével a Legfelsőbb Bíróság, illetve a Kúria már több határozatában foglalkozott, amelyekben kifejezetten a jelen ügyben vitatott 12. és 13. §-okat érintette. Az Ügynöki tv. 12. § (2) bekezdését illetően rámutatott: „A törvényben írt „esedékesség” nem a jutalék fizetési határidejét, hanem a jutalékra való jog (váromány) perfektuálódását jelenti.” A törvény garanciális okokból állapít meg néhány, a jogviszony sarokpontját jelentő kógens, illetve klauzikálisan kógens szabályt, ami az ügynököt, az ügynöki tevékenység végzését védi. A KÜSZ tv. 12. § (2) bekezdése és (7) bekezdése ilyen kógens szabályt tartalmaz, és klauzikálisan kógens rendelkezés az ügynök hátrányára való eltérést tiltó 13. §. a jutalékra vonatkozó további szabályok dispozitívák.”

Az Ügynöki tv. 12. § (7) bekezdése kizárólag ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésére utal vissza, azaz csak az abban foglalt esedékességi (a fentebb írtak szerint a jutalékra való jog

perfektuálódását rögzítő) szabályhoz fűz (klaudikálóan) kógens jelleget, azaz csak a „legkésőbb akkor esedékes” szabálytól nem enged eltérést az ügynök hátrányára.

A Kúria megállapította, hogy a szerződést kötő felek a szerződésük 6. pontjában egyrészt rögzítették a jutalék mértékét (3 % + áfa), másrészt lehetővé tették az ettől való eltérést („a megbízó és a megbízott kölcsönös beleegyezése esetén”).

A Kúria szerint a felek szerződésüket – benne foglaltan a jutalék mértékétől kölcsönös, azaz közös beleegyezéssel való eltérés lehetőségét is – írásba foglalták, így eleget tettek az Ügynöki tv. 2. §-a szerinti írásbeliség, alakszerűségi követelményének. A Kúria szerint a „kölcsönös beleegyezés” konkrét módját nem kötötték a felek semmilyen alakszerűségi/formai feltételhez, így arra bármilyen módon és formában sor kerülhetett.

A Kúria megállapította, a felperes a rPtk. 316. § (1) bekezdésére figyelemmel, mint jogosult az alperes teljesítését az általa állított szerződésszegésről tudva fogadta el, amelyre tekintettel a szerződésszegésből eredő igényt utóbb csak akkor támaszthatott volna, ha erre irányuló jogait fenntartotta volna. Ilyen jogfenntartó nyilatkozatra azonban a rendelkezésre állt peradatok alapján nem került sor.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet a Kúria szerint a KÜSZ-t sem sérti, megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem megalapozott, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet elutasította.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A jogorvoslati lehetőségeket az indítványozó kimerítette. A Kúria a jogerős döntés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet elutasította. Ennek következtében egyéb jogorvoslati lehetőség a jogerős ítélet ellen nem áll rendelkezésre.

Perújítást, mint rendkívüli jogorvoslatot az ügyben az indítványozó nem kezdeményezett. Perújításra a Pp. szabályai szerint nem volt lehetőség.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése körében előterjesztett felülvizsgálati kérelemről szóló döntés az alkotmányjogi panasz benyújtása határidejének kezdő napja.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem tárgyában hozott határozatának, a felülvizsgálati kérelem befogadását visszautasító végzése kézhezvételének napja 2021.08.27.

Figyelemmel a 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. Határozat 32 § (4) bekezdésére a Kúria előtt folytatott eljárásra, a jelen alkotmányjogi panasz benyújtása tekintetében a törvényes határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó, a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló per felperese. A jogszabálysértő törvényi értelmezés alapján az indítványozót megillető kereskedelmi jutalék elutasítása okán az indítványozó a sérelmet szenvedő fél, az a jogi személy, akire a jogerős ítélet hátrányos rendelkezést tartalmaz, akinek jogát és jogos érdekeit ennél fogva az ügy érinti.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Jelen ügyben az értelmezési tartomány kijelölése és ennek alkotmányos értelmezése bír jelentőséggel.

Az indítványozó álláspontja szerint a jogalkalmazás területén az eljáró Fővárosi Ítéltábla és a Kúria jogértelmezése megsértette az Alaptörvény 28. cikkét.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.*

Az indítványozó, felperes 40 évet dolgozott a külkereskedelemben, mint ügynök, áruk adásvételét közvetítette. Tevékenységét a 2000 évi CXVII. törvény, az Ügynöki tv., a KÜSZ keretei között végezte, a KÜSZ értelmezése és a joggyakorlat, mintegy védő ernyőt, biztonságot jelentett az indítványozó számára, hogy a megbízók, mint jelen ügy esetében, ha számukra üzletet közvetít és bevezeti őket, mint az adott ügyben egy olyan piacra, amelyet közreműködése nélkül a megbízó nem tudott volna elérni és oda szállítani, akkor ne kerüljön olyan kiszolgáltatott, méltatlan helyzetbe, hogy az üzletet megszerzi, a megbízó tevékenységét felfuttatja, általa a megbízó jelentős bevételre tesz szert, de a KÜSZ alapján megkötött szerződésben megállapított jutaléknak csak egy részét fizeti ki részére.

Az indítványozó kereskedelmi tevékenységének 30 éve alatt a KÜSZ értelmezése megfelelt a jelen ügyben az elsőfokú bíróság által kifejtett indokolással, az Ügynöki Törvény 12. § (1) és (2) bekezdései alapján. A vevő teljesítését követően a jutalék mértéke vonatkozásában módosító megállapodás nem születhet.

A felek magatartásának a jogszabályok tükrében való értelmezése a szerződés, a felek közötti jutalék megállapodás módosítása tárgyában az Alaptörvény 28. cikkébe ütközik, ellentmond *a józanésznek és nem szolgálja a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt.*

A jutalék mértéke az ügynöki szerződés lényeges tartalmi eleme, így ehhez kötődően módosítás a KÜSZ 4. §-a szerint csak írásban történhet, ez kógens rendelkezés.

A hosszú elsőfokú bizonyítási eljárás alatt maga az alperes sem közölte, hogy írásban megállapodás jött volna létre a felek között a szerződésben foglalt 3%-os jutalék mértéktől való eltérésről.

Az, hogy a felperes 3%-tól kisebb mértékű jutalékról állított ki számlát, ráutaló magatartással történő szerződésmódosításnak sem minősülhet. Semmiképpen nem minősülhet írásbeli szerződésmódosításnak az, ha az alperes e-mailen bizonyos adatokat küld, és a felperes számlát állít ki. Erre vonatkozóan az indítványozó hivatkozott az egységes joggyakorlatot tükröző eseti döntésekre.

A Kúria szerint, hogy a szerződést kötő felek a szerződésük 6. pontjában egyrészt rögzítették a jutalék mértékét (3 % + áfa), másrészt lehetővé tették az ettől való eltérést („a megbízó és a megbízott kölcsönös beleegyezése esetén”), a felek szerződésüket – benne foglaltan a jutalék mértékétől kölcsönös, azaz közös beleegyezéssel való eltérés lehetőségét is – írásba foglalták, így eleget tettek az Ügynöki tv. fentebb idézett 2. §-a szerinti írásbeliség, alakszerűségi követelményének.

Az indítványozó álláspontja szerint azonban a kölcsönös beleegyezést nem valósítja meg az ha a megbízó csupán néhány számot ír e-mailben (nem közli a jutalék vetítési alapját, hogy a vevő mennyit fizetett) és az ügynök számlát állít ki, hiszen a töretlen joggyakorlat szerint a beleegyezésnek, joglemondásnak kifejezettnek kell lennie.

Sérelem érte az indítványozót a másodfokú bíróság és a Kúria által hivatkozott rPtk. 316. § (1) bekezdésének jelen ügyben történt alkalmazása tekintetében is. A hosszú bizonyítási eljárásban az indítványozó minden kétséget kizáróan igazolta, hiszen maga az alperesi ügyvezető nyilatkozata támasztotta alá, hogy ha a felek közötti szerződésben rögzített 3 %-os jutalék igényét fogalmazza meg az indítványozó, felperes az alperessel szemben, akkor – visszaélve helyzetével – a megbízó megszüntette volna a felek közötti szerződést.

Megjegyezzük ugyanakkor a jogalkotó is felülvizsgálta a rPtk. 316. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezést és az új Ptk. hallgat erről, egyáltalán nem tartalmaz ilyen szabályozást, amely megkövetelné a jogfenntartó nyilatkozatot a jogosulttól, hogy az általa ismert szerződésszegést követően arra hivatkozva további jogokat érvényesítsen. Tehát a jogosultat csak a kifejezett joglemondása fosztja meg attól, hogy szerződésszegő teljesítést követően további igényeket terjesszen elő.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése.

Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény alábbi rendelkezései sérültek:

1. Alaptörvény M cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik. (2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók érdekeit.
2. Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése első mondata: (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.
3. Alaptörvény XXV. cikk (1) bekezdése első mondata: A törvény előtt mindenki egyenlő.
4. Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

5. Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés: A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.
6. Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.
7. Záró és Vegyes rendelkezések: Az Alaptörvény hatálybalépése nem érinti a hatálybalépése előtt alkotott jogszabályok, kibocsátott közjogi szervezetszabályozó eszközök és állami irányítás egyéb jogi eszközei, meghozott egyedi döntések, valamint vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek hatályát.

b) A megsemmisíteni kért ítéleti rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása:

1. Az indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. §-ba és az Abtv. 27. §. (1) bekezdés a. és b. pontjai alapján foglaltak szerint szíveskedjék a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 14.Gf.40.227/2019/5/II. számú ítéletét, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.467/2020/8. ítéletét alaptörvény-ellenesség miatt megsemmisíteni.

2. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslat lehetősége és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát (25/2018.(XII.28) AB határozat, indokolás (17). Ezzel összefüggésben feltétlen követelmény, hogy az eljáró fórum az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassa és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálja (9/2017.(IV.18.) AB határozat indokolás (18), 12/2019. (IV.8) AB határozat, indokolás (17).

3. Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 14.Gf.40.227/2019/5/II. sorszám alatt hozott ítéletének konkrétan azt a rendelkezését támadja, amely szerint az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja és a felperes teljes elmaradt jutalék iránti igényét elutasítja (Fővárosi Ítéltábla ítélet indokolása 9.3. pont hatodik mondata), nevezetesen:

„A szerződés 6. pontjában a felek megállapodtak a felperes 3 %-os díjazásában, azonban azt is rögzítették, hogy attól „kölsönös beleegyezés” esetén eltérhetnek. Ilyen körülmények mellett a díjtól való eltéréshez nem volt szükség írásbeli megállapodásra, hanem kizárólag a szerződés szerinti kölcsönös beleegyezést kellett bizonyítani az alperesnek. Az ítéltábla álláspontja szerint a felek között éveken át működő gyakorlat – azaz, hogy az alperes e-mailben adatokat küldött, ami alapján a felperes kiállította a jutalékról a számlát, amelyet aztán az alperes kifizetett –, továbbá az, hogy a felperes a szerződéses jogviszony fennállása alatt egy alkalommal sem jelezte igényét további díjat illetően, kétséget kizáróan alátámasztják a 3%-tól eltérő jutalékban való kölcsönös beleegyezést, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a felperes erre vonatkozó 33.833.692 forint + áfa megfizetése iránti igénye alapos.”

Panasszal él továbbá az indítványozó az Abtv. 27. §. (1) bekezdés a. és b. pontjai alapján a Kúria Pfv.V.20.467/2020/8. ítélete ellen, amely a Fővárosi Ítéltábla ítéletének e rendelkezését helybenhagyja, az alábbi indokok alapján.

4. A [REDACTED] peres a szerződés tartama alatt, a külföldi vevő általi fizetést követően, folyamatosan az általa megfelelőnek gondolt alacsonyabb mértékű jutalék összegéről küldött az indítványozónak e-mail értesítést, azzal, hogy ennyit hajlandó fizetni. Ezekben az e-mailekben nem tett javaslatot a felek közötti szerződés módosítására a jutalék tekintetében, semmi mást nem közölt 2009. augusztus 5-ét követően, csak egy összeget írt le, egyéb szöveget az e-mailekben nem írt az indítványozó részére. Az alperes nem közölte, hogy a külföldi vevő mennyit fizetett részére, nem adta meg részére az elszámoláshoz szükséges tájékoztatást, könyvelésének a jutalékköteles ügyletekre vonatkozó kivonatát.

A Fővárosi Ítéltábla és a Kúria nem vette figyelembe, hogy az alperes e kötelezettségének nem tett eleget, ennek ellenére, ugyanakkor elfogadták, hogy az alperes annyi jutalékot fizetett a felperesnek, a szerződésbe foglalt ellenértékkel ellentétben, amit ő maga elegendőnek ítélt meg, ezzel sérültek a felperes jogai, amelyeket **az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, az Alaptörvény XXV. cikk (1) bekezdése első mondata és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján.**

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése abban sérült, a felperes szerint, hogy az alperes kötelezettségei tekintetében a támadott ítéletek megengedők, míg a felperes vonatkozásában az ítéletek részrehajlóak. Ez sérti az Alaptörvény XXV. cikk (1) bekezdését, amely a felek egyenlőségét hangsúlyozza, megsértve ezzel a tisztességes eljárás lefolytatásának követelményét, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rögzít.

5. A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság ítéletében így fogalmazott:

„A szerződés 6. pontjában a felek megállapodtak a felperes 3 %-os díjazásában, azonban azt is rögzítették, hogy attól „kölsönös beleegyezés” esetén eltérhetnek. Ilyen körülmények mellett a díjtól való eltéréshez nem volt szükség írásbeli megállapodásra, hanem kizárólag a szerződés szerinti kölcsönös beleegyezést kellett bizonyítani az alperesnek.” Ezt pedig a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság igazolva látta azáltal, hogy az indítványozó, felperes a számlát kiállította. Ezt az álláspontot hagyta jóvá a Kúria a felülvizsgálati eljárásban.

A Kúria fenntartotta a jogerős döntést és ítéletében azon az állásponton volt, hogy a felek szerződésüket – benne foglaltan a jutalék mértékétől kölcsönös, azaz közös beleegyezéssel való eltérés lehetőségét is – írásba foglalták, így eleget tettek az Ügynöki tv. 4. §-a szerinti alakszerűségi követelménynek, mert a szerződés 6. pontja azt a kitélt tartalmazza, hogy a „megbízó és a megbízott kölcsönös beleegyezése esetén” a szerződéstől eltérhetnek. A Kúria ítélete (49) szerint: *„Ugyanakkor a „kölsönös beleegyezés” konkrét módját nem kötötték semmilyen alakszerűségi/formai feltételhez, így arra bármilyen módon és formában sor kerülhetett.”*

E körben az indítványozó felperes álláspontja megegyezik a jogalkalmazás mindenkori gyakorlatával, mely szerint egy írásban kötött szerződés csak úgy módosítható, jelen esetben a jutalékot érintő módosítás csak akkor érvényes, ha a jutalék mértéke, mint lényeges tartalmi elem kifejezetten, írásban, a felek egyező akaratából módosításra kerül, márpedig a jutalék mértéke a jelen ügyben alkalmanként nem került kifejezetten írásban módosításra. Így a jelen

esetben e módosítások nem felelnek meg a KÜSZ 4. §-ba foglalt alakszerűségi követelményeknek.

7. Az indítványozó felperes esetenként mindössze kiállította az alperes email levelére a számlát. Az indítványozó álláspontja szerint azonban a számla kiállítása beleegyezésnek nem tekinthető. Maga a t. Alkotmánybíróság 148/D/2011. AB határozatában is úgy fogalmaz, hogy:

„Az Alkotmánybíróság azonban megjegyzi: a „ráutaló magatartás” fogalmát már a római jog is ismerte (concludens factum) és az olyan magatartást jelentett, amelyből az érdekeltek akarata nyilvánvaló, kiolvasható.”

Jelen esetben azonban ez a kifejezett akarat a felperes magatartásából nem olvasható ki, sőt kifejezetten arra lehet következtetni, hogy ez az akarat a magatartásából nem volt kiolvasható. Maga az alperes sem közölte, hogy írásban megállapodás jött volna létre a felek között a szerződésben foglalt 3%-os jutalék mértéktől való eltérésről. Az, hogy a felperes 3%-tól kisebb mértékű jutalékról állított ki számlát, az ráutaló magatartással történő szerződésmódosításnak sem minősülhet. Semmiképpen nem minősülhet írásbeli szerződésmódosításnak az, ha az alperes e-mailen bizonyos adatokat küld, és a felperes számlát állít ki.

A felperes [REDACTED] al e-mailben közölt összegekről számlát állított ki, ennek oka az volt, amelyet az elsőfokú eljárásban maga a [REDACTED] yvezetője is elismert és ezáltal igazolt, hogy ha az általa megjelölt jutalék mértékénél további „követeléssel” és a szerződésbe foglalt 3%-os jutalék megfizetését kéri, akkor a felek közötti ügynöki szerződést azonnal felmondta volna.

Az indítványozó munkájának legalább részbeni ellenértékéhez akart jutni és ezért kiállította a számlákat, de ez a tény önmagában az indítványozó felperes szerint még nem jelentette azt, hogy a jutalék mértékének módosításában közösen megállapodtak volna. A számla kiállítása önmagában joglemondásnak nem fogható fel, fogadható el. Az eljárás folyamán e körben több jogesetet is idézett az indítványozó, amely azt igazolta, hogy a joggyakorlat a számla kiállítását ráutaló magatartással történt beleegyezésnek nem tekinti.

A Fővárosi Ítéltábla és a Kúria is határozatukban, e tekintetben az ítélkezési gyakorlatot figyelmen kívül hagyták, megsértve az Alaptörvény 25. cikk (3). bekezdését.

Az indítványozó felperes több jogesetet is idézett a bírói gyakorlatból, nevezetesen:

Töretlen abban a bírói gyakorlat, hogy a ráutaló magatartást nem lehet kiterjesztően, szerződésmódosításnak, joglemondásként értelmezni:

A ráutaló magatartás nem hoz létre szerződést, ha a felek magatartása nem fejezi ki a megegyezést a szerződés lényeges, vagy bármelyik fél által lényegesnek minősített pontjaiban. (Kommentár, régi Ptk.)

Önmagában valamely jog érvényesítésének a hiányából nem lehet a joglemondásra következtetni. BH2004. 236.

A hallgatás csak abban az esetben minősülhet ráutaló magatartásnak, ha az kétséget kizáróan kifejezi a szerződés létrehozására, illetőleg módosítására irányuló akaratot BH1987. 365.”

A szerződésben kikötöttől eltérő összegű rendszeres juttatás folyósítása azonban önmagában nem bizonyítja, hogy a fél ráutaló magatartással módosítani kívánta a szerződést. Ráutaló magatartás viszont csak akkor állapítható meg, ha valamely magatartásból a másik félnek egyértelműen fel kellett ismernie a szerződési akaratot. A ráutaló magatartás nem hoz létre szerződést, ha a felek magatartása - önmagában vagy a korábbi tárgyalásokkal, az ügyletkötés körébe eső körülményekkel együtt - nem fejezi ki a megegyezést a szerződés lényeges, vagy bármelyik fél által lényegesnek minősített pontjaiban. BH2002. 138.

Önmagában abból, hogy a teljesítést követően a vállalkozó nem a szerződésben foglaltaknak megfelelően állítja ki a számlát, a megrendelő pedig a számlának megfelelően teljesíti a kifizetést, még nem következik, hogy a felek a szerződést ráutaló magatartással módosították volna [1959. évi IV. törvény 240. §] EBH20041118.

A felperes számlázásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a felek az írásba foglalt szerződés tartalmát megváltoztatták volna.

A joglemondásnak egyértelműnek és kifejezettnek kell lennie, az arra irányuló nyilatkozatot, nem lehet kiterjesztően értelmezni (Kúria Pfv. 20.452/2018/6.).

A jogállam fogalmi eleme a jogbiztonság, amely kiszámítható és koherens joggyakorlatot is feltételez. A Kúria az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározottak szerint biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét. A széttartó, kiszámíthatatlan joggyakorlat sérti a jogbiztonságot és a peres felek tisztességes eljáráshoz való jogát. Ezért volt szükséges eljárásjogi eszközökkel biztosítani annak lehetőségét, hogy e feladatának a Kúria eleget tudjon tenni, és valóban következetes gyakorlatot alakíthasson ki.

Bár a jelen peres eljárás a régi Pp. szabályai szerint kellett lefolytatni, hivatkozunk az új Pp. által törvénybe is iktatott szabályra, a jogalkotó az új Pp.-ben a 346.§ (5) bekezdésében a már kialakult joggyakorlat figyelembevételét, alkalmazását kodifikálta.

8. Az Ítéletábra álláspontja szerint: „a felek között éveken át működő gyakorlat – azaz, hogy az alperes e-mailben adatokat küldött, ami alapján a felperes kiállította a jutalékról a számlát, amelyet aztán az alperes kifizetett –, továbbá az, hogy a felperes a szerződéses jogviszony fennállása alatt egy alkalommal sem jelezte igényét további díjat illetően, kétséget kizáróan alátámasztja a 3%-tól eltérő jutalékban való kölcsönös beleegyezést.”

Az Ítéletábra azt is kifogásolta, hogy a felperes a szerződéses jogviszony fennállása alatt egy alkalommal sem jelezte igényét további díjat illetően. Erre hivatkozott a t. Kúria is, hogy a rPtk. 316.§ szerint jogfenntartással kellett volna élni az alperessel szemben.

Ezzel azonban a Kúria saját ítélezési gyakorlatának is ellentmond. Önmagában a hallgatás ténye a szerződési akaratot nem fejezi ki, Kúria Gfv. 30.380/2012/3.

Ahogy azt előadtuk és az ügy irataiból is egyértelműen kitűnik a felperes abban a helyzetben volt, hogy nem volt módja kifogásolni az alperes szerződést szegő magatartását, mikor pedig megtette, akkor a felek közötti szerződést az alperes azonnal felmondta.

Ezt az alperesi magatartást sem a Fővárosi Ítéletábra, sem a Kúria nem vette figyelembe ítéletük meghozatalánál.

E körben sérült a felperesnek az Alaptörvény M cikk (2) bekezdésébe foglalt joga, hogy: „Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben.”

Ugyanakkor a felperes, amikor a felek közötti kötelmi jogviszony megszűnt az elmaradt jutalékok vonatkozásában az igényét elévülési időn belül érvényesítette.

9. Megjegyezzük ugyanakkor a jogalkotó is felülvizsgálta a rPtk. 316. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezést és az új Ptk. hallgat erről, egyáltalán nem tartalmaz ilyen szabályozást, amely megkövetelné a jogfenntartó nyilatkozatot a jogosulttól, hogy az általa ismert szerződésszegést követően arra hivatkozva további jogokat érvényesítsen. Tehát a jogosultat csak a kifejezett joglemondása fosztja meg attól, hogy szerződésszegő teljesítést követően további igényeket terjesszen elő.

A fenti jogszabályhelyeket értelmezve tehát az indítványozó magatartásával az alperessel kötött ügynöki szerződésbe foglalt 3%-os jutalék mértékének módosításához nem járult hozzá kifejezetten, a szerződés módosítása nem állapítható meg és a felperes elévülési időn belül érvényesítette az elmaradt jutalék igényét, tehát az indítványozó álláspontja szerint az elmaradt jutalékok megalapozottan tart igényt.

Az indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszéknek az ügyben hozott elsőfokú 74.G.41.714/2017/85-II. sorszámú ítélete maradéktalanul helyesen állapította meg az ügyben a tényállást és a tényállásból helytálló jogi következtetéseket levonva hozta meg az ítéletét.

A panasz lényege szerint a jogállamhoz tartozó jogbiztonság sérelmét okozza, hogy a Fővárosi Ítéltábla, majd a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a felek magatartását, az ügynöki szerződés „írásszerű módosítását” és a „jogfenntartás elmaradását” a jogszabályok és a felek akaratának és tényleges magatartásának tükrében nem értelmezte helyesen és a jogvitában a jogbiztonságot sértő módon végzett jogértelmezést, figyelmen kívül hagyva az egységes joggyakorlatot.

Az eljáró bíróságok contra legem jogalkalmazása során e körben nem vették figyelembe az indítványozó által idézett joggyakorlatot tükröző jogeseteket, egyedi döntéseket, amelyeket a jelen beadványunkban is idéztünk.

Sérült tehát az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése és az Alaptörvény 7. Záró és Vegyes rendelkezésekben megfogalmazott elvárás, mely szerint az Alaptörvény hatálybalépése előtt meghozott eseti döntések hatálya az Alaptörvény hatálybalépésével fennmaradnak.

Itt az indítványozó arra hívja fel a figyelmet, hogy az EJEB gyakorlata szerint akkor kell a bíróságok jogértelmezését, illetve joggyakorlatát vizsgálni, ha a jogértelmezés hibája vagy az egységes joggyakorlat hiánya a tisztességes eljáráshoz való jogot vagy annak valamely részjogosítványát sérti. Lásd: 3195/2016. (X. 11.) AB határozat, Indokolás (45)-(46).

Az indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla, majd a Kúria döntése számúzi a jogalkalmazásból a jogbiztonságot, amely a jogszabályok kiszámítható értelmezésében is megtestesül.

A jelen ügyben a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria contra legem jogalkalmazása, az indítványozó szerint elérte az alaptörvény-ellenesség szintjét illetve konkrétan is sérti az

Alaptörvény M cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése első, az Alaptörvény XXV. cikk (1) bekezdése első mondatát, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdését, az Alaptörvény 28. cikkét és az Alaptörvény Záró és Vegyes rendelkezéseit.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az ügyben nem került sor ilyen kérelem előterjesztésére.

b.) Jogi képviselő

Az indítványozó képviselőjében a következő jogi képviselő jár el: S [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] ügyvédi meghatalmazást csatoljuk.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

A személyes adatok nyilvánosságra hozatalához az indítványozó nem járul hozzá. Kérjük, hogy az anonimizálás a határozatok azonosíthatóságára is terjedjen ki.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolatai (Mellékletek)

1. Az indítványozó cégkivonata.
2. Az indítványozó cég képviselőjének aláírási címpéldánya.
3. Ügyvédi meghatalmazás.
4. A Fővárosi Törvényszék elsőfokú 74.G.41.714/2017/85-II. sorszámú ítélete.
5. A Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.227/2019/5/II. sorszámú jogerős ítélete.
6. A Kúria Pfv. Pfv.V.20.467/2020/8. sorszámú ítélete.
7. Adatkezelési nyilatkozat.

E [REDACTED]

[REDACTED]